

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžrk/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 4016200315
Dátum vydania rozhodnutia: 05.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4016200315.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobkyne: U. L., nar. XX. XX. XXXX, Ž. XXXX/X, Q., právne zastúpená: LawService, s.r.o., Stráž 3/223, Zvolen, IČO: 36 861 723, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1/ Krajská prokuratúra Nitra, Damborského 1, Nitra, 2/ Š.A. U., nar. XX. X. XXXX, L. M., X/ V. F., nar. XX. XX. XXXX, D. XXX, C., 4/ I. U., nar. X. X. XXXX, T. X, M., 5/ E. P., nar. XX. XX. XXXX, B. XX, C., 6/ T. U., nar. XX. X. XXXX, A. XXX/XXX, M. - R.G., 7/ P. L., nar. XX. XX. XXXX, E. G. XXX/X, M., 8/ M. U., nar. XX. X. XXXX, G. XXX, F. - G., 9/ C. U., nar. X. XX. XXXX, B. XXX, F. - G., o správnej žalobe proti rozhodnutiu - oznámeniu Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu katastra nehnuteľností č. OU-NR-OOP5-2016/005638-4 UPo 8/2016-4 zo dňa 22. januára 2016 a rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/75/2016-147 zo dňa 10. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/75/2016-147 zo dňa 10. októbra 2018 z a m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil oznámenie Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu katastra nehnuteľností č. OU-NR-OOP5-2016/005638-4 UPo 8/2016-4 zo dňa 22. januára 2016 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd zároveň žalobu v časti o preskúmanie rozhodnutia Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015 podľa § 98 ods. 1 písm. c) SSP ako predčasne podanú odmietol. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

2. Oznámením o vybavení podania č. OU-NR-OOP5-2016/005638-4 UPo 8/2016-4 zo dňa 22. januára 2016 žalovaný, ako druhostupňový správny orgán, vyrozumel žalobkyňu, že jej odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015 o vyhovení protestu Okresnej prokuratúry Nitra a zrušení protestom napadnutého rozhodnutia č. V 5542/15-4 zo dňa 31. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobkyne, bolo podané oneskorene, po márnom uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Žalovaný poukázal na to, že rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015 bolo žalobkyňi v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „Správny poriadok“) právne doručené dňa 16. novembra 2015 fikciou doručenia (nevyzdvihnutím zásielky do troch dní od uloženia), aj keď si ho táto prevzala následne aj fyzicky dňa 25. novembra 2015. Lehota na podanie odvolania tak podľa žalovaného žalobkyňi uplynula dňa 1. decembra 2015 (utorok), kedy bolo najneskôr možné podať včasné odvolanie. Žalobkyňa však odovzdala svoje odvolanie na poštovú prepravu až v pondelok dňa 7. decembra 2015.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalovaný nesprávne posúdil odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že na doručeníke pripojenej k rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa nebol osobitne vyznačený dátum opakovaného doručovania a osobitne dátum uloženia zásielky, ale iba jedna pečiatka s dátumom 11. novembra 2015. S prihliadnutím na uvedené krajský súd zastáva stanovisko, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia dňom 16. novembra 2015 tak, ako to uviedol žalovaný v žalobou napadnutom oznámení zo dňa 22. januára 2016.

4. Krajský súd zdôraznil, že z údajov obsiahnutých na doručeníke vyplýva, že žalobkyňa si prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu osobne prevzala dňa 25. novembra 2015, teda v úložnej dobe na prevzatie zásielky. Krajský súd v uvedenom kontexte poukázal na závery vyplývajúce z novšej judikatúry Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Sžp/6/2013 zo 17. septembra 2013, sp. zn. 4Sžo/67/2014 zo 6. októbra 2015, sp. zn. 4Sžo/85/2015 z 1. marca 2016, sp. zn. 3Sžo/101/2015 z 30. marca 2016, sp. zn. 6Sžo/81/2015 z 25. januára 2017, sp. zn. 3Asan/2/2016 z 22. februára 2017, sp. zn. 3Sžo/245/2015 z 25. apríla 2017), v zmysle ktorých má byť faktické doručenie zásielky uprednostnené pred jej fiktívnym doručením podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku v znení účinnom do 30. júna 2017, a to s akcentom na princíp právnej istoty.

5. Krajský súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/101/2015 zo dňa 30. marca 2016, v ktorom najvyšší súd okrem iného uviedol, že k aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu a pokiaľ doručeníka, z ktorej správny orgán vychádza, preukazuje súčasne reálne doručenie, správny orgán už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma. Krajský súd tiež poukázal na text odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 65/2010 zo dňa 27. októbra 2010, z ktorého najvyšší súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Sžo/101/2015 z 30. marca 2016 vychádzal.

6. Krajský súd zdôraznil, že zásielka sa nevrátila správne orgánu ako nedoručená, ale žalobkyňa doručované rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 2. novembra 2015 reálne prevzala v úložnej dobe dňa 25. novembra 2015. Uvedenou skutočnosťou sa však žalovaný, resp. správny orgán prvého stupňa nezaoberali a žiadnym spôsobom ju nevyhodnotili. Žalovaný podľa názoru krajského súdu pochybil, keď uplatniac fikciu náhradného doručenia zásielky (napriek reálnemu doručeniu zásielky v odbernej lehote dňa 25. novembra 2015), posúdil odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu zo dňa 2. novembra 2015 ako oneskorene podané bez tohto, aby sa zaoberal reálnym doručením zásielky žalobkyňi.

7. Vo vzťahu k námietke Krajskej prokuratúry Nitra, že žalovaný je v podanej žalobe nesprávne označený, krajský súd uviedol, že podľa § 2 ods. 1, 3 a 5 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase podania žaloby je okresný úrad miestnym orgánom štátnej správy, ktorú vykonáva odbor okresného úradu alebo organizačný útvar odboru okresného úradu určený podľa odseku 6, ak § 7 neustanovuje inak. Okresný

úrad má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že Okresný úrad Nitra, ktorý označila žalobkyňa za žalovaného, má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania, pričom oznámenie o vybavení podania zo dňa 22. januára 2016 vydal Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov a rozhodnutie zo dňa 2. novembra 2015 vydal Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, teda organizačné útvary vykonávajúce štátnu správu na príslušnom úseku štátnej správy, organizačne podliehajúce Okresnému úradu Nitra. Pokiaľ teda žalobkyňa označila za žalovaného Okresný úrad Nitra, ktorý má spôsobilosť byť účastníkom konania v súdnom konaní a žalobou napadnuté rozhodnutie (oznámenie) bolo vydané odborními spadajúcimi pod tento orgán štátnej správy, krajský súd konštatuje, že bol žalovaný označený správne.

8. V súvislosti s námietkou Krajskej prokuratúry Nitra, týkajúcou sa oneskoreného podania žaloby proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 2. novembra 2015 krajský súd uviedol, že vo vzťahu k predmetnému neprávoplatnému rozhodnutiu (vzhľadom k existencii rozhodnutia - oznámenia žalovaného zo dňa 22. 01. 2016 ako odvolacieho správneho orgánu, ktorým v konečnom dôsledku nebolo rozhodnuté o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu zo dňa 2. novembra 2015) posudzoval v prvom rade prípustnosť žaloby proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa a dospel k záveru, že žaloba proti tomuto neprávoplatnému rozhodnutiu zo dňa 2. novembra 2015 nie je prípustná.

2.

9. Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/75/2016-147 zo dňa 10. októbra 2018 zrušil a podľa povahy veci vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie alternatívne, aby konanie s poukazom na § 462 ods. 1 SSP zastavil, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a f/ SSP.

10. Žalovaný v kasačnej sťažnosti poukázal na skutočnosť, že krajský súd spochybnil splnenie podmienok na uplatnenie fikcie doručenia bez toho, aby uviedol konkrétne porušenie zákonného ustanovenia a súčasne dospel k záveru, že pokiaľ doručienka preukazuje taktiež reálne doručenie, správny orgán už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma, pričom za účelom podpory predmetného stanoviska krajský súd poukázal na novšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V súvislosti s judikatúrou, na ktorú krajský súd v kasačnou sťažnosťou napadnutom rozhodnutí poukazoval, žalovaný uviedol, že päť zo siedmich dotknutých rozsudkov nebolo vynesených v čase vydania preskúmaného oznámenia žalovaného. Žalovaný taktiež zdôraznil, že samotný Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach konštatoval, že judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci uplatnenia fikcie doručenia v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku nebola jednotná.

11. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžd/5/2013 zo dňa 13. januára 2015, v ktorom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožnil so záverom krajského súdu, podľa ktorého v prípade, ak žalobca zásielku reálne prevzal, nie je možné aplikovať fikciu doručenia. Žalovaný na podporu svojej argumentácie poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 4As/67/2005 zo dňa 30. novembra 2006, podľa ktorého citované ustanovenie Správneho poriadku spája vznik danej fikcie s márnym uplynutím trojdennnej lehoty, behom ktorej nedôjde k vyzdvihnutiu zásielky, a nie s nevyzdvihnutím si zásielky vôbec.

12. Žalovaný dal do pozornosti, že v súdnej praxi bolo konštatované, že úpravou tzv. náhradného doručovania zákonodarca sledoval cieľ a účel odstrániť určité prípady právnej neistoty spôsobenej bezdôvodným nepreberaním zásielok adresátom a zabrániť snahám spôsobiť prieťahy v konaní. Podmienkou vzniku fikcie doručenia písomnosti je zachovanie predpísaného postupu doručovateľom, a to, aby sa adresát, ktorý nebol doručovateľom zastihnutý, v mieste doručenia zdržiaval. Žalovaný zároveň konštatoval, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa nenamietala, že by sa v mieste doručenia v čase doručovania nezdržiavala, nepovažoval predmetnú skutočnosť v prejednávanej veci za spornú.

13. Žalovaný mal za to, že pri posudzovaní včasnosti podania odvolania zo strany žalobkyne postupoval v súlade so znením § 24 ods. 2 Správneho poriadku, keďže vychádzal z údajov obsiahnutých na doručenke, ktorá je pri riadnom vyhotovení verejnou listinou, pričom dôkazné bremeno preukázania nesprávnosti doručenky znáša adresát a nie správny orgán, ako odosielateľ.

14. Žalovaný zdôraznil, že k legislatívnej zmene v znení § 24 ods. 2 Správneho poriadku ohľadom fikcie doručenia tak, aby bol plne zohľadnený skutočný deň prevzatia uloženej písomnosti na pošte, došlo až novelou zákonom č. 149/2017 Z.z. s účinnosťou od 1. júla 2017. V dôvodovej správe k uvedenému zákonu sa uvádza, že súčasná právna úprava fikcie doručenia do vlastných rúk je voči občanom Slovenskej republiky, ako adresátom písomností správnych orgánov, nespravodlivá, a to najmä z dôvodu, že v prípade, ak si občan vyzdvihne na pošte písomnosť napr. osemnásť deň od uloženia, má sa právne za to, že mu bola písomnosť doručená už tretí deň lehoty, a teda napríklad v prípade všeobecnej odvolacej lehoty podľa Správneho poriadku v dĺžke 15 dní mu vlastne plynie v správnom konaní posledný deň lehoty na podanie odvolania voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Ďalej bolo v dôvodovej správe uvedené, že v prípade prevzatia uloženej písomnosti na pošte sa bude považovať za deň doručenia deň reálneho prevzatia tejto písomnosti na pošte (čo sa pred novelou po troch dňoch od uloženia u občanov nezohľadňovalo, a to aj v prípade, ak si adresát zásielku počas uloženia na pošte prevzal).

15. V súvislosti s konštatovaním krajského súdu, že vo veci neboli splnené podmienky pre uplatnenie fikcie doručenia, nakoľko na doručenke nie je osobitne vyznačený dátum opakovaného doručovania a osobitne dátum uloženia zásielky, žalovaný poukázal na bod 5.2.2. ods. 2 Poštových podmienok z ktorého je zrejmé, že dátum/deň neúspešného opakovaného doručenia je totožný s dátumom/ dňom uloženia zásielky. Na základe uvedeného nemožno bez ďalšieho konštatovať, že k vzniku fikcie doručenia nedošlo z dôvodu, že podľa tvrdenia krajského súdu nebol zachovaný predpísaný postup doručovateľom.

16. Žalovaný v kasačnej sťažnosti ďalej namietal, že krajský súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že žalobkyňa nebola pri spísaní a podaní správnej žaloby zastúpená advokátom v zmysle § 49 ods. 1 SSP.

17. Žalovaný označil za nesprávny taktiež postup krajského súdu, ktorý do konania nepribral súčasného vlastníka dotknutej nehnuteľnosti s odôvodnením, že zrušením oznámenia žalovaného a vrátením na ďalšie konanie nemôžu byť jeho práva dotknuté. Žalovaný uviedol, že zrušením preskúmaného oznámenia žalovaného a vrátením veci žalovanému na ďalšie konanie dochádza k obnoveniu odvolacieho konania č. UP 21/2015. Táto skutočnosť by mala mať za následok aj opätovné vyznačenie plomby ohľadom konania o proteste prokurátora k predmetným nehnuteľnostiam a zápis pôvodného vlastníka (t.j. U. L.), čo by znamenalo obmedzenie dispozície pre súčasného vlastníka, ako aj zásah do jeho práv, nakoľko by sa opätovne meritórne rozhodovalo v konaní týkajúcom sa nehnuteľnosťí, ktorú má však zapísanú vo svojom výlučnom vlastníctve.

18. Krajský súd v Nitre sa podľa názoru žalovaného nevysporiadal so skutočnosťou, že vrátenie veci žalovanému na nové konanie je nevykonateľné z dôvodu, že pôvodný predávajúci v konaní V 5542/2015 a ani pôvodná kupujúca už nie sú vlastníkami dotknutej nehnuteľnosti, pôvodne vedenej na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra C, parc. č. 2973- orná pôda o výmere 1 193 m² v katastrálnom území C.. Aktuálnymi vlastníkami predmetných nehnuteľností sú spoločnosť MH Invest, s.r.o. v podiele 1/1 pri parcele č. 2990/1 a Gestamp Nitra, s.r.o. v podiele 1/1 pri parcele č. 3040. Žalovaný zastáva stanovisko, že v danom prípade neboli dané okolnosti na vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

19. Žalovaný v závere kasačnej sťažnosti poukázal na označenie žalovaného v záhlaví napadnutého rozsudku krajského súdu (Okresný úrad Nitra), ktoré je podľa názoru žalovaného nesprávne. Za správne žalovaný označil označenie Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, pričom zároveň zdôraznil, že označenie žalovaného uvedené v záhlaví rozsudku nekorešponduje s výrokom napadnutého rozsudku.

3.

20. Žalobkyňa sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila písomným podaním, doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 29. marca 2019, v ktorom navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú v zmysle § 461 SSP zamietol. Žalobkyňa zároveň navrhla, aby jej súd priznal náhradu trov konania.

21. Žalobkyňa sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnila so závermi napadnutého rozsudku krajského súdu. Žalobkyňa poukázala na potrebu ústavne konformného výkladu zákonov, pričom zdôraznila, že výklad a interpretácia právnej normy musia byť v súlade s jej zmyslom a účelom. Podľa názoru žalobkyne krajský súd rozhodnutie riadne a racionálne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými relevantnými argumentami. Vo vzťahu k prípustnosti retrospektívneho pôsobenia zmeny judikatúry žalobkyňa poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sdo/198/2017 zo dňa 19. marca 2018.

22. V súvislosti s námietkou žalovaného, týkajúcou sa absencie právneho zastúpenia žalobkyne pri spísaní a podaní správnej žaloby zo dňa 7. apríla 2016 v zmysle § 49 ods. 1 SSP, žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žaloba bola podaná dňa 7. apríla 2016, teda v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pričom relevantným bolo ustanovenie § 250a OSP. Pokiaľ žalobca nemal právneho zástupcu, súd mal poučovaciu povinnosť a konanie mohol zastaviť v zmysle § 250d ods. 3 OSP až vtedy, ak žalobca povinnosť na základe výzvy nesplnil. Žalobkyňa zdôraznila, že právny zástupca oznámil prevzatie právneho zastúpenia listom zo dňa 21. júna 2016.

23. K tvrdeniu žalovaného, že pre aktuálneho vlastníka dotknutej nehnuteľnosti nie je rozhodnutie krajského súdu právne záväzné z dôvodu, že nebol účastníkom súdneho konania (s poukazom na ustanovenie § 228 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) žalobkyňa uviedla, že rozhodujúcou v danej veci je skutočnosť, že aktuálny vlastník nadobudol nehnuteľnosť v čase, keď bola na príslušnom liste vlastníctva zapísaná poznámka o tomto konaní, z čoho vyplýva, že rozsudok je záväzný pre neho, ako aj pre každého ďalšieho nadobúdateľa v zmysle § 228 ods. 2 CSP.

4.

24. Ku kasačnej sťažnosti žalovaného sa vyjadrila aj Krajská prokuratúra Nitra (ďalej len „ďalší účastník 1/“) podaním, doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 19. marca 2019, v ktorom uviedla, že sa stotožňuje s dôvodmi podanej kasačnej sťažnosti žalovaného a navrhla, aby kasačný súd rozhodol o zrušení napadnutého rozhodnutia krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ďalší účastník 1/ zároveň namietal, že krajský súd porušil ustanovenie § 134 ods. 1 SSP a rozhodol nad rámec žaloby, keď iniciatívne, bez opory v zákone a bez relevantného dokazovania spochybnil splnenie podmienok na uplatnenie fikcie doručenia.

5.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

26. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

28. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dňa 9. júla 2015 bol Okresnému úradu Nitra, katastrálnemu odboru doručený návrh zo dňa 8. júla 2015 (podaný L. U. ako predávajúcou a žalobkyňou ako kupujúcou) na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu na základe kúpnej zmluvy č. 2015/7/8/Luž/2973 zo dňa 8. júla 2015, uzavretej medzi predávajúcou - L. U. a kupujúcou - žalobkyňou, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území C. a zapísanej na LV č. XXXX ako parcela registra C KN, parc. č. 2973 orná pôda o výmere 1 193 m² (vo výlučnom vlastníctve predávajúcej). Konanie sa viedlo pod sp. zn. V 5542/2015.

29. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor vydal rozhodnutie č. V 5542/15-4 zo dňa 31. júla 2015, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k vyššie označenej nehnuteľnosti v prospech žalobkyne, na základe kúpnej zmluvy zo dňa 8. júla 2015 s tým, že právne účinky vkladu nastali dňa 31. júla 2015.

30. Okresná prokuratúra Nitra podala proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 31. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností protest prokurátora č. Pd 223/15/4403-2 zo dňa 15. októbra 2015, v ktorom navrhla predmetné rozhodnutie zrušiť, argumentujúc, že správny orgán prvého stupňa porušil ustanovenie § 32 ods. 1 Správneho poriadku, keď presne a úplne nezistil skutočný stav vecí vo vzťahu k existencii zákonného predkupného práva štátu, a na túto právne významnú skutočnosť neprihliadol.

31. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, ako správny orgán prvého stupňa, rozhodnutím č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015 vyhovel protestu Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 15. októbra 2015 a rozhodnutie zo dňa 31. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobkyne zrušil.

32. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015 bolo doručované žalobkyňi doporučene do vlastných rúk s opakovaným doručovaním, keď oba pokusy o doručenie (dňa 10. novembra 2015 a dňa 11. novembra 2015) boli neúspešné. Po druhom neúspešnom pokuse o doručenie bola zásielka s rozhodnutím uložená dňa 11. novembra 2015 na pošte. Žalobkyňa si zásielku s predmetným rozhodnutím osobne prevzala dňa 25. novembra 2015, čo potvrdila na doručeníke svojím vlastnoručným podpisom.

33. Proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015 podala žalobkyňa odvolanie, ktoré bolo podané na poštovú prepravu dňa 7. decembra 2015, pričom k jeho doručeniu správneho orgánu prvého stupňa došlo dňa 9. decembra 2015.

34. Oznámením o vybavení podania č. OU-NR-OOP5-2016/005638-4 UPo 8/2016-4 zo dňa 22. januára 2016 Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, ako druhostupňový správny orgán, vyrozumel žalobkyňu, že jej odvolanie bolo podané oneskorene, po márnom uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Žalovaný v oznámení poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. UP 21/2015-7 dňa 2. novembra 2015 bolo žalobkyňi v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku právne doručené dňa 16. novembra 2015 fikciou doručenia (nevyzdvihnutím zásielky do troch dní od uloženia), a to aj napriek skutočnosti, že žalobkyňa si ho následne prevzala aj fyzicky dňa 25. novembra 2015.

6.

35. Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku v znení účinnom do 30. júna 2017, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a

adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

36. Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku v znení účinnom od 1. júla 2017, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť počas uloženia na pošte, písomnosť sa považuje za doručenie dňom vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

7.

37. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako súdu kasačného, bolo v medziach podanej kasačnej sťažnosti posúdiť správnosť právnych záverov krajského súdu, ktorý po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného dospel k záveru o nesprávnom právnom posúdení veci žalovaným.

38. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

39. Spornou v prejednávanej veci je otázka posúdenie splnenia podmienok pre vznik fikcie doručenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za preukázané, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015 bolo po opakovanom neúspešnom pokuse o doručenie žalobkyni do vlastných rúk (v dňoch 10. a 11. novembra 2015) uložené na pošte dňa 11. novembra 2015. Žalobkyňa si zásielku s predmetným rozhodnutím prevzala osobne dňa 25. novembra 2015, pričom uvedený deň žalobkyňa považuje za deň doručenia, a teda za deň rozhodujúci z hľadiska začiatku plynutia lehoty na podanie opravného prostriedku- odvolania. S uvedeným názorom sa stotožnil aj krajský súd, ktorý v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, odovzdané na poštovú prepravu v pondelok 7. decembra 2015, bolo podané včas. Naproti tomu, žalovaný s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku považuje za deň doručenia prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu tretí deň od uloženia zásielky na pošte (16. november 2015), a to vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa si v predmetnej lehote rozhodnutie nevyzdvihla a z uvedeného dôvodu nastala fikcia doručenia. Lehota na podanie odvolania tak podľa žalovaného žalobkyni uplynula dňa 1. decembra 2015 (utorok), kedy bolo najneskôr možné podať včasné odvolanie.

40. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v otázke právneho posúdenia splnenia podmienok pre vznik fikcie doručenia v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku znení účinnom do 30. júna 2017, t.j. v čase doručovania rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, v prejednávanej veci stotožnil s názorom krajského súdu, vyjadreným v napadnutom rozsudku.

41. Vyššie citované ustanovenie § 24 ods. 2 Správneho poriadku zakotvuje inštitút tzv. náhradného doručenia. Predpokladom takéhoto postupu je skutočnosť, že adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava a zároveň zanechanie dvoch upovedomení, z ktorých prvé upovedomenie obsahuje oznámenie o ďalšom osobnom doručení a druhé upovedomenie je oznámením o uložení zásielky. Oznámenie o ďalšom osobnom doručení musí obsahovať deň a hodinu opakovaného doručenia. Obe upovedomenia sa vykonávajú vhodným spôsobom. Predpokladom však je skutočnosť, že adresát sa môže k písomnosti dostať obvyklým spôsobom. V takom prípade, pokiaľ si adresát zásielku do troch dní od jej uloženia nevyzdvihne, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, a to aj za predpokladu, že sa adresát o uložení svojej zásielky nedozvedel.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s tvrdením žalovaného, že v minulosti bol právny

názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na vznik fikcie doručenia v podstate zhodný s názorom žalovaného, podľa ktorého sa zásielka, ktorá nebola vyzdvihnutá do troch dní od jej uloženia na pošte, považovala tretím dňom od jej uloženia za doručenú, za podmienky, že bol dodržaný zákonom stanovený postup pre doručovanie do vlastných rúk. Napriek uvedenej skutočnosti však Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže v prejednávanej veci opomenúť a neprihliadnuť na novšiu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak, ako ju vo svojom rozsudku citoval aj krajský súd, v ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky v záujme zachovania právnej istoty dospel k záveru, že v prípade, ak si adresát zásielku osobne prevezme na pošte v odbernej lehote, je vylúčené aplikovať inštitút náhradného doručenia, pretože takýto postup by bol v rozpore s účelom a zmyslom inštitútu náhradného doručenia, ako aj v rozpore s princípom právnej istoty.

43. Predmetný právny názor, vyjadrený napríklad v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžp/6/2013 zo dňa 17. septembra 2013, sp. zn. 4Sžo/67/2014 zo dňa 6. októbra 2015, sp. zn. 4Sžo/85/2015 zo dňa 1. marca 2016, sp. zn. 3Sžo/101/2015 zo dňa 30. marca 2016, sp. zn. 6Sžo/81/2015 zo dňa 25. januára 2017, sp. zn. 3Sžo/245/2015 zo dňa 25. apríla 2017, oprel Najvyšší súd Slovenskej republiky okrem vlastných úvah a záverov aj o nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 65/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010, v ktorom ústavný súd uviedol, že „... Využitie fikcie doručenia podľa poslednej vety citovaného ustanovenia § 24 ods. 2 správneho poriadku prichádza do úvahy iba v prípade splnenia všetkých týmto ustanovením stanovených zákonných predpokladov, t.j. preukázanie skutočnosti, že adresát zásielky určenej do vlastných rúk sa v čase jej doručovania v mieste doručovania aj skutočne zdržoval, a teda mal aj reálnu možnosť dozvedieť sa o pokusoch poštového doručovateľa predmetnú zásielku mu doručiť (napr. stanovisko uverejnené v periodiku Zo súdnej praxe č. 4/2001), tiež preukázanie, že poštový doručovateľ dodržal postup pri doručovaní zásielky adresovanej do vlastných rúk, pretože ak napr. poštový doručovateľ po prvom neúspešnom doručovaní zásielky určenej do vlastných rúk zásielku ihneď uložil na pošte bez toho, aby sa pokúsil ju doručovať opakovane po tom, ako o tom adresáta vhodných spôsobom upovedomil, nemôže dôjsť k naplneniu zákonných podmienok na uplatnenie fikcie doručenia (napr. Výber rozhodnutí a stanovísk najvyššieho súdu 1/1971, Zborník stanovísk, správ a rozhodnutí a stanovísk najvyššieho súdu č. 52/1996). Obdobne, ak doručienka zásielky určenej adresátovi do vlastných rúk, ktorá bola uložená na pošte, obsahuje iba jeden podpis poštového doručovateľa, nemá povahu verejnej listiny, pretože neobsahuje všetky predpísané náležitosti (C.H. BECK č. RNs C 155/2001). V prípade náhradného doručovania je uvedeným ustanovením konštruovaná právna fikcia, že účinky doručenia písomnosti nastanú ex lege po uplynutí stanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal. Právna fikcia je právno-technický postup, pomocou ktorého sa považuje za existujúcu situácia, ktorá je zjavne v rozpore s realitou a ktorá dovoľuje, aby z nej boli vyvedené odlišné právne dôsledky než tie, ktoré by plynuli iba z konštatovania faktu. Účelom fikcie v práve je posilniť právnu istotu. Právna fikcia, ako nástroj odmietnutia reality právom, je nástrojom výnimočným, striktno určeným pre naplnenie tohto jedného z hlavných ústavných postulátov právneho poriadku v podmienkach právneho štátu. Aby mohla právna fikcia svoj účel naplniť (dosiahnutie právnej istoty), musí rešpektovať všetky náležitosti, ktoré s ňou zákon spája. Ak nie sú všetky právne náležitosti splnené, súd nie je oprávnený naplnenie fikcie konštatovať. V zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy možno štátnu moc uplatňovať len v prípadoch a stanovených medziach spôsobom, ktorý ustanoví zákon (m.m. I. ÚS 119/07).“

44. V predmetnej súvislosti považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za podstatné poukázať taktiež na zmenu legislatívnej úpravy, keď fikcia doručenia nastávajúca tretím dňom uloženia zásielky na pošte bola nahradená úpravou, keď písomnosť sa považuje za doručenú až dňom vrátenia nedoručenej zásielky správnomu orgánu (ak si adresát nevyzdvihne písomnosť počas jej uloženia na pošte). Nová právna úprava (účinná od 1. júla 2017) teda zohľadňuje skutočný deň prevzatia písomnosti v priebehu celej úložnej lehoty. Aj s poukazom na dôvodovú správu k uvedenej zmene ustanovenia § 24 Správneho poriadku tak, ako z nej citoval žalovaný v kasačnej sťažnosti, v ktorej sa výslovne konštatuje, že súčasná právna úprava fikcie doručenia do vlastných rúk (teda právna úprava účinná do 30. júna 2017) je voči občanom Slovenskej republiky - ako adresátom písomností správnych orgánov - nespravodlivá, možno mať za to, že zmena judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v otázke posudzovania náhradného doručenia bola dôvodná.

45. S poukazom na novšie ustálený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého k aplikácii ustanovení náhradného doručenia môže dôjsť iba v prípade, že nedošlo k reálnemu doručeniu, považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky právny názor vyslovený krajským súdom v napadnutom rozsudku za ústavne konformný a kasačnú sťažnosť žalovaného za nedôvodnú.

46. V prejednávanej veci je nepochybné, že v priebehu odbernej lehoty, konkrétne dňa 25. novembra 2015, si žalobkyňa zásielku, ktorej obsahom bolo prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015, na pošte reálne prevzala. „V danom prípade doručenie, a to náhradné doručenie a aj reálne doručenie, preukazuje jedna a tá istá doručienka. Z doručienky je zrejmé, že došlo ku konkurencii spôsobov doručovania zásielky tým, že v priebehu odbernej lehoty si adresát zásielku reálne prevzal. Pokiaľ doručienka, z ktorej správny orgán vychádza, preukazuje súčasne reálne doručenie, správny orgán už skutočnosti týkajúce sa náhradného doručenia neskúma. Náhradné doručenie je iba subsidiárnym prostriedkom doručovania písomností, jeho okolnosti musia byť vždy riadne preukázané, pravidla vyžaduje ďalšie dokazovanie. Uprednostnenie náhradného doručenia na základe toho istého dôkazného prostriedku nemožno považovať za ústavne konformné podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“ (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžp/6/2013 zo dňa 17. septembra 2013).

47. S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s názorom krajského súdu dospeš k záveru, že lehota 15 dní na podanie odvolania začala žalobkyňi plynúť dňom 26. novembra 2015 a uplynula dňa 10. decembra 2015, a preto odvolanie žalobkyne podané na poštovú prepravu dňa 7. decembra 2015 bolo podané včas a je povinnosťou žalovaného správneho orgánu o ňom meritórne rozhodnúť.

48. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa zásielku reálne prevzala, čo je pri posúdení doručenia skutočnosť majúca prednosť pred uplatnením inštitútu náhradného doručenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v prejednávanej veci už nebol dôvod skúmať splnenie podmienok pre náhradné doručenie, a teda dodržanie zákonného postupu pri doručovaní písomností.

49. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že skutočnosť, že na doručienke je v kolónkach „2 Opakované doručenie“ a „3 Deň uloženia zásielky“ len jedna pečiatka s dátumom 11. novembra 2015, nespôsobuje vadu doručovania a z doručienky je nepochybné, že v deň 11. novembra 2015 bol vykonaný opakovaný pokus o doručenie zásielky a zároveň bola v tento deň zásielka uložená na pošte.

50. V súvislosti s námietkou žalovaného, týkajúcou sa absencie právneho zastúpenia žalobkyne pri spísaní a podaní správnej žaloby zo dňa 7. apríla 2016 v zmysle § 49 ods. 1 SSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že žaloba bola podaná v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (dňa 7. apríla 2016), ktorý v § 250a O.s.p. ustanovoval obligatórne právne zastúpenie advokátom, bez explicitného stanovenia požiadavky právneho zastúpenia žalobcu už pri samotnom spísaní žaloby (porovnaj § 49 ods. 1 SSP). V situácii, ak žalobca v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nebol zastúpený advokátom, mal správny súd poučovaciu povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 5 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pričom k zastaveniu konania v zmysle § 250d ods. 3 OSP mohol správny súd pristúpiť až vtedy, pokiaľ si žalobca povinnosť preukázať právne zastúpenie advokátom na základe zaslanej výzvy nespĺnil.

51. Z obsahu spisového materiálu má Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že krajský súd výzvou zo dňa 18. mája 2016, doručenou žalobkyňi dňa 27. mája 2016, vyzval žalobkyňu na predloženie plnej moci udelenej advokátovi na jej zastupovanie v predmetnom konaní. Podaním zo dňa 31. mája 2016, doručeným krajskému súdu dňa 2. júna 2016, došlo k oznámeniu o prevzatí právneho zastúpenia žalobkyne zo strany Advokátskej kancelárie LawService, s.r.o. Zaslaním uvedeného listu, ktorého prílohu tvoril aj originál plnej moci, žalobkyňa relevantným spôsobom preukázala splnenie podmienky obligatórneho právneho zastúpenia v danom konaní. Z uvedeného dôvodu označil Najvyšší súd Slovenskej republiky námietku žalovaného, týkajúcu sa absencie obligatórneho právneho zastúpenia, za

bezpredmetnú.

52. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň dodáva, že obdobný postup by mali správne sudy aplikovať taktiež pri identifikácii nedostatku procesnej podmienky, spočívajúcej v absencii povinného právneho zastúpenia žalobcu advokátom v zmysle § 49 ods. 1 SSP. V situácii, keď z obsahu podanej správnej žaloby vyplýva, že žalobca nebol pri jej spísaní zastúpený advokátom, resp. že absentuje udelenie plnej moci advokátovi na konanie o podanej správnej žalobe, správny súd by mal zrealizovať vhodné opatrenia za účelom odstránenie tohto nedostatku, a to v podobe výzvy adresovanej žalobcovi, aby si v primeranej lehote zvolil advokáta (§ 161 ods. 3 CSP v spojení s § 25 SSP). Najvyšší súd Slovenskej republiky označil v predmetnom kontexte za kľúčové, aby správne sudy nepostupovali príliš formalisticky a nepristupovali „automaticky“ k odmietnutiu správnej žaloby, čím by mohlo dôjsť k zásahu do práva žalobcu na prístup k správneému súdu.

53. Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažuje za dôvodnú taktiež námietku žalovaného o nevykonateľnosti rozsudku krajského súdu z dôvodu, že vlastníkom dotknutých nehnuteľností je v súčasnosti spoločnosť MH Invest, s.r.o. a Gestamp Nitra, s.r.o. Správne súdnictvo je v zásade založené na prieskume rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktoré už nadobudli právoplatnosť. Ich prieskum však nie je len deklarátorný, bez reálnej možnosti nápravy. V prípade ak správny súd dospeje k záveru o nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, takéto rozhodnutie zruší a správny orgán sa musí vecou znova zaoberať. Konštrukcia žalovaného popiera účel správneho súdnictva, podanie žaloby by vo svetle jeho argumentácie malo len čisto formálny charakter a nezákonný postup správneho orgánu by bol nepostihnuteľný, či nenapraviteľný. Žalovaný je povinný rešpektovať zrušujúci rozsudok krajského súdu a rozhodnúť meritórne o podanom odvolaní žalobkyne. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že krajský súd zrušil v podstate procesné rozhodnutie žalovaného nezaoberajúce sa meritom veci. Vec sa vracia do štádia odvolacieho konania na správnom orgáne.

54. Žalovaný v kasačnej sťažnosti ďalej namietal správnosť postupu krajského súdu, ktorý nepribal do konania súčasného vlastníka dotknutej nehnuteľnosti. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 15S/7/2016-47 zo dňa 31. októbra 2017, ktorým došlo k pribratiu spoločnosti MH Invest, s.r.o. ako ďalšieho účastníka do konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k predmetnému uzneseniu zdôrazňuje, že toto bolo vydané v konaní, v ktorom predmet súdneho prieskumu predstavovalo konečné, meritórne rozhodnutie žalovaného o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu o vyhovení protestu prokurátora. Naproti tomu, v prejednávanej veci správny súd preskúmaval rozhodnutie- oznámenie žalovaného, ktorým upovedomil žalobkyňu o nedodržaní lehoty na podanie odvolania, ktoré svojou povahou predstavuje rozhodnutie procesné a nie meritórne. Z uvedeného dôvodu nemožno závery plynúce z rozhodnutia krajského súdu o pribratí ďalšieho účastníka, na ktoré žalovaný v kasačnej sťažnosti poukázal, aplikovať aj v prejednávanej veci.

55. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s prihliadnutím na procesnú situáciu stotožňuje s názorom krajského súdu, podľa ktorého nemôžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti aktuálneho vlastníka nehnuteľnosti dotknuté zrušením rozhodnutia žalovaného- oznámenia o vybavení podania, prostredníctvom ktorého došlo k vyrozumeniu žalobkyne o oneskorenosti podania odvolania. Najvyšší súd Slovenskej republiky má zároveň za to, že v ďalšom konaní bude práve úlohou žalovaného vysporiadať sa s otázkou, či má v konaní o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015 o vyhovení protestu Okresnej prokuratúry Nitra a zrušení protestom napadnutého rozhodnutia č. V 5542/15-4 zo dňa 31. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobkyne, konať aj s aktuálnym vlastníkom dotknutých nehnuteľností ako s účastníkom administratívneho konania.

56. Pokiaľ ide o označenie žalovaného v napadnutom rozsudku, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že Okresný úrad Nitra má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti (§ 2 ods. 4 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Rozhodnutia

napadnuté žalobou podanou v predmetnom súdnom konaní boli vydané jednotlivými organizačnými útvarmi Okresného úradu Nitra, teda boli vydané miestnym orgánom štátnej správy, ktorého pasívnu legitímáciu nemožno spochybniť.

57. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že jeho označenie v záhlaví kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku nekorešponduje s označením obsiahnutým vo výrokovej časti predmetného rozhodnutia, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na skutočnosť, že vo výrokovej časti rozsudku krajský súd bližšie špecifikoval odbor, resp. organizačný útvar odboru Okresného úradu Nitra, ktorý konkrétne rozhodnutie, prieskumu zákonnosti ktorého sa žalobkyňa domáhala, vydal. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa podanou správnu žalobou domáha preskúmania zákonnosti dvoch rozhodnutí Okresného úradu Nitra, vydaných rozdielnymi organizačnými útvarmi daného orgánu štátnej správy (a to konkrétne rozhodnutia - oznámenia č. OU-NR-OOP5-2016/005638-4 UPo 8/2016-4 zo dňa 22. januára 2016, vydaného Okresným úradom Nitra, odborom opravných prostriedkov, referátom katastra nehnuteľností a rozhodnutia č. UP 21/2015-7 zo dňa 2. novembra 2015, vydaného Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom), krajský súd nemohol v záhlaví napadnutého rozsudku označiť ako žalovaného iba jeden konkrétny odbor, nakoľko takéto označenie by sa nevzťahovalo na obe organizačné zložky daného orgánu štátnej správy, ktoré napadnuté rozhodnutia vydali.

58. Žalovaný na podporu svojej argumentácie poukázal na vybrané rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, v ktorých krajský súd označil žalovaného jednotne ako Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, čím podľa názoru žalovaného odstránil nepresnosť, nesúlad a nezrozumiteľnosť v označovaní žalovaného. Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva v tejto súvislosti do pozornosti, že v súdnych konaniach, na ktoré žalovaný odkazuje a ktoré označuje ako porovnateľné, tvorilo predmet prieskumu pred správnym súdom výlučne konečné rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu katastra nehnuteľností, o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa (Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor). Z uvedeného dôvodu, s poukazom na rozdielnosť predmetu súdneho prieskumu v daných konaniach v porovnaní s prejednanou vecou (kde sa žalobkyňa domáha prieskumu dvoch rozhodnutí vydaných dvomi rozdielnymi odbormi Okresného úradu Nitra), Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že predmetný argument žalovaného je potrebné považovať za irelevantný.

59. K tvrdeniu ďalšieho účastníka 1/, obsiahnutému v jeho vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol nad rámec žalobných dôvodov, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v danom prípade sa nejedná o preskúmanie napadnutého oznámenia žalovaného nad rámec žalobných dôvodov, keď krajský súd zrušil napadnuté oznámenie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia otázky doručovania žalovaným. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že splnenie zákonných podmienok pre vznik fikcie doručenia bolo hlavnou žalobnou námietkou žalobkyne, a aj keď žalobkyňa výslovne nenamietala skutočnosť, že reálne prevzatie zásielky má mať prednosť pred fikciou doručenia, v žalobe namietala nedodržanie zákonného postupu pre možnosť vzniku fikcie doručenia, pričom svoju argumentáciu oprela okrem iného aj o nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 65/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010, z ktorého odvodzoval svoj právny názor aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach týkajúcich sa náhradného doručovania, na ktoré odkazoval krajský súd v napadnutom rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že krajský súd nevybočil z rámca súdneho prieskumu tak, ako bol definovaný žalobnými bodmi.

60. Vzhľadom na skutočnosť, že v rozsahu žalovaným vymedzených námietok nebolo preukázané pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení zo strany Krajského súdu v Nitre, Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná a preto ju postupom podľa § 461 SSP zamietol.

7.

61. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobkyňu ich

náhradu voči žalovanému priznal z dôvodu jej úspechu v kasačnom konaní (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.